Liber secundus

Diuitie ne vel vestri vel sui natura pre
ciose sũt. Quid earꝫ potius. aurꝫ ne an
vis cõgeste pecunie. Atqui hec effun/
dendo magisq̃ʒ coaceruãdo melius ni/
tent. Siquidem auaricia semper odio/
sos claros largitas facit. Qð si manere
apud queq̃ʒ non potest quod transfer/
tur in alterum: tunc est preciosa pecu/
nia cum translata in alios largiẽdi vsu
desinit possideri.

Primo intendit talem rationẽ. Nullus magnopere dʒ illud appetere qð non põt eẽ suũ. z qð in se ꝯsideratũ ẽ vile. sʒ oĩa bona fortuita sunt hmõi. qr sunt mutabilia. iõ nõ pñt eẽ ꝓpria hois z in se ꝯsiderata vilescũt. g̃ zc̃. vñ dr̃ i lr̃a Qm̃ fomẽta. i. medicamẽta mearꝫ rõnũ in te descẽdũt. qr ego video te paulatim fortunã ꝯtẽnere puto eẽ vtendũ paulo validioribus sup. rõnibꝫ. i. magis mouẽtibꝫ. Age ẽ aduerbiũ hortãdi si em̃ bõa fortune ñ eẽnt caduca. i. casua/lia z momẽtanea. i. trãsitoria ad modũ momẽti. q̇d ẽ in eis qð vnq̃ʒ queat fieri vr̃m aut ꝓspectũ et z in se ꝯsideratũ nõ vilescat. q. d. nihil ¶ Nota ꝙ bona for/tune sunt caduca et trãsitoria. qr dr̃ sen̄. lxxvi. epl̃a. Omnia bona fortune nobis accidũt sʒ nõ adhe/rẽt. z si abducãtr̃ siñ vlla nr̃i lacrimatõe discedũt. erq̃ patʒ si mutabilia sunt ꝙ ñ sunt ꝓpria bõa hois qr ↄm eundeʒ Sen̄. Nihil ꝓpriuʒ dicas qð mutari põt. Nota ꝙ bona fortuita i se ꝯsiderata vilescũt qr dicit Johannes criso. Bona fortune in seipsis veterascũt z ꝯsumunt͛ aut ab extraneis dolo vel violẽtia vel calũnia diripiũtur.

¶ Diuitie ne vr̃i vel sui natura. Hic ph̃ia põit rõnes de diuitijs in spãli ꝙ ñ sint magnope appetẽde. Scðo ꝓbat h̃ gñal̃r de diuitijs. ibi. Quid autem. Prima diuidit͛ in q̇nq̃ʒ ꝑtes ↄm ꝙ q̇nq̃ʒ sunt gñã diuitiarꝫ. q̃ ꝓbat non multũ esse appetẽda. s. pecunia. gẽme. possessiones. vestes z famuli. Primo oñdit ꝓpositũ de pecunia. scðo de gẽmis. ibi. An gẽmarꝫ. tertio de possessionibus: ibi. An vos. quarto de vestibꝫ. ibi. Jam vo. q̇nto de famulis. ibi. An vero. Primo duabꝫ rõnibꝫ ꝓbat diuitias nõ multũ eẽ appetẽdas. scða ibi. At eadẽ Prima ratio talis ẽ. Jlla non sunt multũ appetẽda. q̃ nec ex sui natura nec ex natura vtẽtis sunt p̃ciosa. diuitie sũt hmõi. g̃ zc̃. maior nota. qr nihil appetit͛ nisi bonũ z p̃ciosum. Minor declarat͛: diuitie nõ sunt bone ex sui natura. qr ñ faciũt bonũ eũ cui adueniũt. nec sunt bõe ex ꝑte vtẽtis. qr nõ inq̇ntũ ꝯsumantur sic em̃ faciũt hoiem auarꝫ. nec inq̇ntũ distribuũtur. qr sic relinqũt hoiem. dr̃ em̃ in lr̃a. Diuitie vel sũt p̃ciose sui natura. aut natura vr̃i vtentiũ eis: z quid earꝫ ẽ potiꝰ. i. p̃ciosiꝰ. an aurꝫ aut vis ꝯgeste pecunie. i. ꝯgregate. Atq̇ ꝓ certe hec scilicet diuitie non sunt preciose conseruando eas · quia melius nitent

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0122
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG